

Trên Thềm Lễ Chúa Giáng Sinh

Nắng rực rỡ mà không ai thể dục.
Lạnh vô cùng, từng giọt nước là băng.
Cái ánh sáng của băng cái ánh ngọc không bằng
Nhưng không ai dại xỏ râu băng đeo vào cổ!

Chẳng thấy ai đang đi trong phố.
Chúa Nhật mùa Đông, người ta ngủ nán thêm...
Thành phố cũng không có chim
Chắc chúng đã bay hết về Nam Mỹ?

Cây ổi xa lỵ
nhà ai, còn mấy trái đong đưa.
Nhà ai buồn...treo một câu thơ?
Tôi muốn hái, lại tự nhủ: Thôi để chờ chín rụng!

Bạn nhớ với tôi nha, thơ Huy Cận:
"Sầu đã chín, xin Người thôi hãy hái,
đón con đi! Dù Địa Ngục, Thiên Đàng!"
Ở đâu lòng người ta cũng lang thang...

*Cây Thánh Giá trên tháp Nhà Thờ đóng băng
Có thể là những giọt nước mắt chờ Noel chảy xuống?
Có thể có những giọt nước mắt chảy muện
nở thành hoa! Yêu dấu biết ngàn nào!*

Trần Vấn Lệ